בס"ד

יום ג', יח' בחשון תשנ"ח (18 בנובמבר)

עם הדבק בעברו בלבד הוא עם גוסס, אך אם היהודים ישאבו מעברם דעת ואהבה אל מורשתם,
יהיה להם גם הכוח לפתוח את שערי עתידם

אבא קובנר, 1978

בשבת שעברה, על פרשת "וירא" הופיעו רבים
אלה של פרשנות מגוון האמון "שפע בשבתו". לעיונכם!

הפרשה והמדע

"ותבט אשתו מאחריו ותהי נציב מלח"

קללת המלח, האש והגפרית שבאזור סדום הפכה בימינו לברכה. במפעלי ים-המלח המסמלים את מפעל הציונות, מנצלים את המלחים השונים כמשאב תעשייתי מן החשובים שיש למדינתנו כיום. המקום הוא הנמוך ביותר בעולם, חלק מהשבר הסורי-אפריקאי. באזור שוררות טמפרטורות גבוהות, קרינה חזקה ונושבות רוחות מדבריות יבשות. כתוצאה מכך חל אידוי מואץ של המים בברכות רדודות, הנמצאות באגן הדרומי, ומשם נאספים המלחים באמצעות דוברות ענק ומועברים למפעלים, המפיקים מהם **אשלג**, המשמש לדישון בחקלאות; **ברום**, המשמש לרפואה ולמוצרי הדברה (ישראל היא היצואנית השניה בגדלה בעולם של חומר זה); **מלחים**, לתצרוכת ביתית; **מגנזיום מתכתי**, שעתיד להוביל למהפכה בתעשיית המכוניות והמטוסים.

מדינת ישראל, שיש לה גישה גם לים התיכון וגם לים סוף, נמצאת במקום אסטרטגי המאפשר לה לספק את "פירות" ים המלח לכל רחבי העולם. מסוע שאורכו 18 ק"מ מוביל את המופק במפעלים מסדום למישור צפע, ומשם ברכבת לנמל אשדוד.

שוב לא "ים המוות", אלא מקור חיים וגאווה למדינת ישראל.

יום נעים!